«A Tenerife hi vaig estar molt bé, però els vull guanyar»

Saúl, que va disputar 20 partits en mig any al club canari, diu que tot i haver-li «costat» jugar al Girona espera «tenir més minuts» a partir d'ara

Saúl García pressiona Edu Bedia, durant el Girona-Oviedo disputat a l´estadi de Montilivi

Saúl García farà 22 anys aquesta setmana vinent, però per la seva manera de parlar i d'actuar, dins i fora del camp, sembla que en tingui més. Difícilment té un no per resposta i mai ha alçat la veu. Ni quan veia com les setmanes passaven i ell seguia a la banqueta. Va ser diumenge passat, tot just, que jugava el seu primer partit com a titular, el que l'ha fet mirar amb una mica més d'optimisme el futur més immediat, però sense tornar-se pas boig ni creure's res de l'altre món. La continuïtat espera tenir-la demà mateix, en un duel bastant especial per a ell. Tot i ser asturià, haver-se format al Racing i venir del Deportivo de la Corunya, club que encara el té en propietat, va ser a Tenerife on ha viscut una de les millors etapes de la seva encara curta carrera esportiva. Precisament, el rival d'aquesta jornada a Montilivi.

«Van ser cinc mesos molt bons i estic molt agraït al Tenerife pel seu tracte. Ho vaig jugar gairebé tot. I això que arribava al Nadal sense tenir minuts al Deportivo. Les coses em van sortir prou bé», rememora Saúl. Tot i això, és del parer d'abandonar els bons records quan l'àrbitre xiuli demà l'inici del partit. «Al camp no hi ha amics. Vull guanyar-los, però després els desitjo el millor». Sense opcions a la Corunya ara fa un any, a l'hivern va marxar cedit cap al club canari, on va jugar 20 partits des del mes de gener fins al juny, convertint-se en indiscutible per a Pep Lluís Martí. Aquesta temporada, però, les coses no li van tan bé;?amb la porta del primer equip barrada al Deportivo, ha provat fortuna al Girona on, de moment, només acumula 5 partits, un d'ells com a titular. «En el futbol tot pot canviar d'un any a l'altre i és veritat que aquests dos últims no tenen res a veure. Però no baixo els braços. No em queda cap altra opció que seguir treballant i esperar les meves oportunitats».

A?títol individual, les coses li van anar prou bé al Tenerife, on va notar el caliu i també la pressió d'una afició que sol apretar. «És un club més històric que no pas el Girona, amb més massa social. Allà les coses es magnifiquen molt, a nivell positiu i negatiu. Quan perdíem dos partits, la gent se't posava molt en contra. Ja m'agrada que un equip tingui tants aficionats i una repercussió així, però aquí també em sento còmode i bé», explica. I afegeix que va existir la possibilitat, aquest últim estiu, d'haver seguit a terres canàries. «L'entrenador i el director esportiu van parlar mi perquè em volien també aquesta temporada. Però el Deportivo va dir que no, que aquest any seguiria amb ells. Són coses del futbol, perquè ara estic a Girona, així que tot ha quedat amb una simple anècdota».

Contra el Numància, diumenge passat, apareixia per primer cop a l'onze titular, aprofitant les baixes d'Aday i Cifuentes per lesió. Va jugar els 90 minuts, sense patir gaire contra un rival que no va apretar en excès. «Estic content i espero anar sumant més minuts. En tenia ganes perquè feia molt de temps que no jugava. Les

sensacions van ser bones. Vaig aprofitar la primera part per adaptar-me al camp i al sistema i per estar més tranquil durant tot el partit», diu el de Vioño, qui justifica també el fet d'haver estat tantes jornades en un segon pla. «Vaig arribar a l'equip més tard que la majoria. A?més, els companys ho estaven fent prou bé fins ara i sempre és difícil entrar en un grup que està rendint a un bon nivell. L'esquema del Girona també és diferent i ja hi havia d'altres jugadors adaptats. Jo havia de passar per aquest procés. Admeto que m'ha costat una mica jugar, però ara confio en anar acumulant més minuts».

Per demà, Machín ja podrà comptar amb Aday, a banda de tenir a Coris disponible. Saúl no les té totes si repetirà o no titularitat, i confessa que el seu és un perfil diferent al de la resta de competidors. «Sóc un lateral amb vocació ofensiva, encara que si pujo la banda, sempre em preocupo per tornar a defensar. No sóc un carriler tan tècnic com Aday o Coris, que no defensen tant com jo. Això trobo que està bé, perquè dóna més alternatives a l'entrenador a l'hora d'escollir».

Font del document:
http://www.diaridegirona.cat/girona-fc/2016/11/04/tenerife-hi-estar-vull-guanyar/812873.html?utm_source=rss